

بزرگواران برای ادب

آن روز حال دیگری داشتم. گوئی قرار است اتفاقی بیفتد. یک نگرانی تمام وجودم را گرفته بود. با صدای تلفن موبایل خبری را شنیدم که نمی توانستم و نمی خواستم باور کنم. با تمام ذهنیتی که در مورد بیماری سخت او داشتم باورم نمی شد. خشکم زده بود. نمی دانستم باید گریه کنم، باکسی غم را تقسیم کنم، به کجا بروم. هرگز برایم قابل قبول نبود که دست اجل مقاومت او را خواهد شکست. لیکن گوئی قهرمان ما پس از چندین سال مبارزه سپر انداخت و صحنه را خالی کرد و ما را تنها گذاشت. ادب به راستی انسان بود - انسانی از خطه غیور پرور کردستان.

هنوز هم برای من نبودنش، عدم حضورش باور کردنی نیست. چه او در همه جا مرد و مردانه در کنار دوستانش حضور داشت با دوستانش به معنی واقعی کلمه دوست بود. در دفاع از عقایدش استوار و در شنیدن نظرات و عقاید دیگران گوش شنوا داشت. او زندگی را نه فقط برای زنده بودن بلکه برای مفید بودن و موثر بودن دوست داشت. آنچنان که دیدیم تا آخرین لحظه شجاعانه و با حضوری فعال برای زنده بودن جهت خدمت به مردم از خود دفاع کرد.

زنده یاد ادب در سال ۱۳۲۴ در سنندج متولد شد. دبستان را در سنندج و دبیرستان را در تهران گذراند. در سال ۱۳۴۴ وارد دانشکده پلی تکنیک شد و در سال ۱۳۴۸ با درجه فوق لیسانس مهندسی عمران فارغ التحصیل شد. پس از طی دوره سربازی با اتفاق چند نفر از دوستانش شرکت رواق را تأسیس و پس از انقلاب اقدام به تأسیس شرکت آبژ

نمود.

نزدیک به سی سال در هیأت مدیره انجمن شرکتهای ساختمانی (سندیکا) بصورت کاملاً فعال حضور داشت که مدت بیست سال آنرا به سمت رئیس هیأت مدیره انجام وظیفه و با همین سمت زندگی را بدرود گفت. زنده یاد ادب قبل و بعد از انقلاب در اجرای پروژه های مختلف عمرانی کشور فعالانه شرکت داشت.

ادب دارای ابعاد دیگر فرهنگی و اجتماعی نیز بود.

- دو دوره نمایندگی مجلس شورای اسلامی
 - رئیس سازمان نظام مهندسی استان تهران
 - رئیس هیأت مدیره بانک کارآفرین
 - عضو هیأت رئیسه اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران
 - عضو هیأت رئیسه فدراسیون بسکتبال ایران
- ادب در زندگی کوتاه ولی پر بار خود منشأ خدمات بزرگ

اجتماعی و فرهنگی بود.

تجلیلی که در مراسم مختلف خاکسپاری و یادبودش در کردستان و در نقاط دیگر کشور از او به عمل آمد خود گویای شخصیت مفید و پر جاذبه او بود.

یادش گریه باد
سردبیر

